ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין ממיכה באהרן ד) אלא בוקנים. וקשיא דרבי מתנון אדרבי שמעון דהתם אתר באהכן והכא אומר בקנים: והקמא הרכם שמעון אדרבי שמעון דהתם אתר באהכן והכא אומר בקנים: והעלים ולא כהנים: ממיכה בכעלים. ובעלים דשעירי עבודת כוכבים היינו זקנים ולא כהנים: והכי קאמר ליה רבי שמעון לרבי יהודה. מפר לא משמע ליה דממעט עבודת

כוכבים דפר לריך לגופיה ודאי שעירי עבודת כוכבים טעונים סמיכה ואי שמיע

לך מרבך דלא בעי סמיכה באהרן הוא דמשמע ד) דלא בעי סמיכה ז] ביה אלא

מקני ומיעוטא דאהרן לא מהפר אמי אלא מהחי ^{הן} כדקאמר דשעיר ממעט שעיר ואין הפר ממעט שעיר ולהין הפר ממעט שעיר ולהין הפר ממעט שעיר ולהכי קמחרץ בהאי

משום דר' יהודה מפיק טעמיה מפר והוא מהדר ליה מהחי. ע"א מדאינטריך סמיכה בשעיר המשחלח למעט מבעלים אלא באהרן

. בלבד סגי מכלל דבעלמא דהיינו שעיר

עבודת כוכבים טעונה סמיכה בבעלים דהיינו (ג) בזקנים. ולא מ״ה: ור' יהודה

למה לי למעוטי. שעירי עבודת כוכבים מקראי מפר ומן החי: והאמר רבינא גמירי כ' סמיכום כלבור. ומו לא וכיון דאמר כמתני חוץ מפר העלם דבר של

המשתלח היינו ב׳

ולא לריך קרא למעוטינהו בברייתא מקראי: גירסא בטלמא. כלומר ודאי לא לריך ש]

הדר ומעטינהו משום גירסא בעלמא שתהא

ין רגיל (ד) שתי סמיכות בלבור ותו לא וקראי אסמכתא בעלמא. ע"א גירסא

בעלמה ודאי לה צריכי קראי אלה כך קיבלה רבי יהודה מרבו בלשון זה כ״ש. ולר׳ שמעון אע״ג דמרבה שעירי עבודת

כוכבים לסמיכה אפי׳ הכי ליכא אלא ב׳ סמיכות בלבור דהא יא] גמר ז) ב' סמיכות

בלבור לרבי שמעון היינו בבעלים ושעיר המשתלח אין טעון סמיכה בבעלים דבני

סמיכה בבעלים יב] אינטריך ש): ו**רבי**

שמעון. דפשיטה ליה דשעירי עבודת

שהרי הוא נמי שעיר נשיא. ואי קשיא לך

שהר היה נמי שנייג והי קש שהר היה ול לל מקן (מייה) כל קרבנות הייחיד טעונון סמיכה והאי נמי קרבן ימיד הוא ולמה לי קרא אפיי הכי אינטריך קרא לרבויי לסמיכה דשעה מדורות לא ילפינן: ור' שמעון דשעה מדורות לא ילפינן: ור' שמעון

אמר לרבות שעירי עבודת כוכבים. שהן

נמי שעיר לסמיכה: שהיה רבי שמעון אומר וכר: ושעיר עבודת כוכבים נמי נכנס דמן לפנים לאפוקי שעיר נחשון דאין דמו נכנס לפנים: למה לי. מאחר דמרבה ליה מקרא: סימנא בטלמא. דכל חטאת ליה מקרא: סימנא בטלמא. דכל חטאת

שנכנס דמה וכו' (ה) : ולר' שמעון דאמר

לרבות שטירי טבודת כוכבית אימא לרבות

יום הכפורים הנעשה בפנים דהא

שמעון אין מתכפרין בשעיר ל לר' יהודה ^{ח)} דלא בעי

טעונין סמיכה בזקנים מנלן: נפקא ליה מדתניא וסמך ידו. דכתיב בשעיר נשיא: לרכות שעיר נחשון לחמיכה.

למעוטינהו טפי מקראי אלא

ושעיר

אהרן לרבי

שעיר

המשתלח אבל לר׳

סמיכות

להרי

נא דהכי קאמר ליה לרבי ו) שמעון וכו׳

סמיכה בזקנים בשעיר עבודת כוכבים דאינהו הוו בעלים וטפין מאהרן אלא תריץ הכי נספין מאווון אלא ומרץ והכי הפר וכר׳ והכי קאמר ליה ר״ש לר׳ יהודה מפר ולא משמע למעוטי שעיר דפר דאהרן לאו מפר נפקא אלא מהחי כדקאמינא: ואית ספרי . דכתיב בהו ומעוטא הוא . דקאמר במתני׳ חוץ מפר העלם רבר ושעיר המשתלח היינו ב׳ סמיכות ולא הוה צריך למעוטי בברייתא מקראי ודאי לא היה צריך למעוטינהו תו מקרא בבריתא מקרא יודא לא היה צריך למעוטינהו תו מקרא אלא המכי הדר מעטינהו משום גוסא בעלמא כדי שיהא לשונך רגיל דבי סמיכות בצבור ותו לא וקראי לסמיכה בעלמא: דעבודת כוכב"י טעונה סמיכה בוקנים מדתניא ומסך ידו על ביים מדתניא ומסך ידו על בוקנים מדתניא וסמך דיו על השר השעיר ברמים בנשיא לדבות שעיר נחשון לסמיכה ואי קשיא והתגן כל קרבנות יחיד טעונין סמיכה והאי נכה קרבן יחיד אפילו הכי אצטריך קרבן יחיד אפילו הכי אצטריך למכינה דשת מדורות לא ילפינן ורי שמעון אמר לרבות שעיר עבודת כובכים לסמיכה שנייר עבודת כובכים לסמיכה שהיה רבי שמעון אומר ולרבות שהיה רבי שמעון אומר ולרבות שהיה רבי שמעון אומר ולרבות נכנס לפנים: לסימנא בעלמא ל) שכל חטאת ואימא לרבות שעיר יוה"כ הנעשים בפנים לא ס"ד דומיא דשעיר נשיא בתכפר לע עבודת כוכבים מצוח ידעת דכתיב או הדוע מצוח ידעה אליו ושעיר עבודת כוכבים מצוח ידעה אבל שביר הנעשה בפנים לא טכפר אלא על שיש ידעה בסוף ולרבינא דאמר בסוף ולרבינא דאמר במיר בין לרי יהודה בין לר"ש ליי והודה בין לר"ש ליי והודה בין לר"ש שלון למה ליה והברונה למה שמנון למה ליה לרבונה! לא ס"ד דומיא דשעיר נשיא ליה למעוטינהו מקראי ולדי שמעון למה ליה לרביינהו מקראי הא גמירי ב' סמיכות ותו לא: איצטריך הלכתא הוה אמינא זבחי שלמי צבור טעונין סמיכה מקייו כדאמר טעונין סמיכה מקייו כדאמר בפ' כל המנחות ומה זבחי שלמי יחיד שאין שעונין תנופה הימו נוועוניו מימיה נור להרי מימו נוועוניו מימיה נור להרי חיים וטעונין סמיכה וכר׳ להכי איצטריך הלכתא למעוטינהו: . אית דמפרשי גרסא בעלמא אית דפפרשי גרסא בעלמא הוא דקא נמיד ולאו הלכתא במתני אף שעירי ע"ז לאו במתני אף שעירי ע"ז לאו בצבור אלא קסבר שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה בבור אלא קסבר שעירי בפורש כד העלם דבר ושעיר בפורש ולעולם ב" סמיכות בפירוש ולעולם ב" סמיכות בע"צבור עצבן ולא בכהנים: ביצבור עצבן ולא בכהנים: הידש סופך על קרבן אביר אחר שמה אביו ומכ"א נסכים אחר שמה אביו ומכ"א נסכים

אחר שמת אביו ומביא נסכים

שהיה אביו חייב להביא עליו. ומימר שיכול להמיר

עליו. ומימר שיכול המיר קרבן אביו כאביו. ת"ל קרבנו למעוטי בכור פסח ומעשר שהללו באין חובה ולא על חטא: מעשר שמקדיש לפניו לאחריו כדאמרן קרא לעשירי כו': איכא למיפרך דאפילו לא מיעט החוגה מקררוו לא

לפי משלמים דמה לשלמים שכן טעון תנופת חזה ושוק. . ודאי לא צריכי קרא אלא אסמיכת בעלים ואלא עיקר ל"ל שכל חטאת שוכנס דמה
 לפנים טעונה סמיכה. ב) ל"ל
 קראי למ"ל לר' יהודה.

שמעון אדר שמעון ההם קאמר באהרן והכא בוקנים: קאמר באהרן והכא בוקנים: והאמר רבי שמעון סמיכה בעלים בעינן וטפי עריפא בבעלים בעינן וטפי עריפא משום שמתכפר עם כל ישראל הא אמר ר' שמעון במסכת הוריות פר ושעיר לבית דין בפני עלמן כיון דעל ידיהן נעשה החטא קרי להו

בעלים: גירםא בעלמא. ל"ח ש פירש בקונטרס כלומר דרבי יהודה לית ליה הלכה למשה מסיני בשתי סמיכות אלא בגירסא בעלמא נקט להו ויליף להו מקראי וקשה דבפרק כל המנחות באות מלה (לעיל סב:) פריך ויהו זבחי שלמי לבור טעונין סמיכה מק"ו ומשני גמירי שתי סמיכות בלבור וי"ל דהתם מיירי לר׳ שמעון דאית ליה גמרא כדאמר נמי בסמוך לרבינא ורבי יהודה הוה ממעט זבחי שלמי לבור מהפר עוד פירש לשון אחר גירסא בעלמא קראי אסמכתא בעלמא

לאוקמי גירסא לסימנא: איבא דמיפרך. תימה נילף מהקישא דכל הקרבנות כדדרשינן (זכחים דף ז:) ביום לוותו זה נכור מעשר ופסח: שבן מעונין נסכים ותנופת חזה ושוק. וכי תימא חטאת ואשם יוכיחו מה לכולהו דמתן דמים מרובה למזבח תאמר בהני דבמתנה אחת:

ואין שעירי עבודת כוכבים מעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים אמר רב ששת ותסברא דהך קמייתא מתרצתא היא א"ר שמעון סמיכה בבעלים בעינן אלא 11 תריץ הכי הפר פר מעון סמיכה ואין שעירי עבודת כוכבים מעונין סמיכה דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר החי חי מעון סמיכה באהרן ואין שעירי עבודת כוכבים מעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים והכי קא אמר ליה ר' שמעוז לר' יהודה שעירי עבודת כוכבים בעו סמיכה ואי שמיע לך דלא בעו סמיכה באהרן הוא דשמיע לך ומיעומא מהחי הוא ורבי יהודה למה לי למעמינהו מקרא והא יאמר רבינא גמירי שתי סמיכות בצבור גירסא בעלמא ורבי שמעון שעירי עבודת כוכבים דבעיא סמיכה מגלן נפקא יו לן ימדתניא יוסמך ידו על ראש השעיר לרבות שעיר נחשון לסמיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה שהיה ר"ש אומר כל חמאת

שנכנם דמה לפנים מעונה סמיכה למה לי יו למימרא שהיה סימנא בעלמא ואימא שעיר הנעשה בפנים דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה ידועה ולרבינא דאמר גמירי שתי סמיכות בציבור קראי למה לי איצמריך הלכתא ואיצטריך קראי דאי מקרא הוה אמינא זבחי שלמי ציבור זו כי קשיא אמתני' דהך פירקא דכל המנחות באות מא"ר שמעון שלשה מינין מעונין שלש מצות (6) ליתי בקל וחומר ויהו זבחי שלמי ציבור מעונין סמיכה מקל וחומר מה שלמי יחיד שאין מעונין תנופה חיים מעונין סמיכה חיים וכו' איצטריך הלכתא ואי מהלכתא (הוה אמינא) לא ידעינן הי 🕫 נינהו קמשמע לן דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה ידועה: כל קרבנות היחיד מעונין סמיכה חוץ מבכור ומעשר ופסח: ת"ר יקרבנו ולא הבכור שיכול והלא מעשר שיכול והלא דין הוא ומה שלמים שאין מקדשין לפניהם ולאחריהם שלמים שאינו בעמוד והבא מעונין סמיכה פסח שהוא בעמוד והבא אינו דין שמעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא פסח איכא למיפרך מה

דין הוא ומה שלמים שאין קדושתן מרחם מעונין סמיכה בכור שקדושתו מרחם אינו דין שמעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא הבכור קרבנו ולא מעונין סמיכה מעשר שמקדש לפניו ולאחריו אינו דין שמעון סמיכה תלמור לומר קרבנו ולא מעשר קרבנו ולא פסח שיכול והלא דין הוא ומה לשלמים שכן מעונין נסכים ותנופת חזה ושוק קראי אסמכתא בעלמא אלא קראי

נכנס דמו לפנים: לא ס"ד דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מלוה ידועה. לאפוקי שעיר הנעשה בפנים דמכפר על טומאת מקדש וקדשיו שיש בה ידיעה במחלה ואין בה ידיעה בסוף: **ולרבינא דאמר גמירי והי.** (1) לרי שמעון קמבעיא ליה כיון דא"ר שמעון בבעלים וגמירי ב' סמיכות בלבור הא ודאי פשיטא לן דהיינו פר העלם דבר של לבור ושעירי עבודת כוכבים דהני איתנהו שמעון קמבעית ליה כיון דא"ר שמעון בבעלים זגמירי ג' סמיכות בלבור הא ודאי ששיטא לן דהיינו פר הענס דבר של לבור ושעירי עבודת כוכבים בבעלים לאפוקי שעיר המשחלות דא הי ממיכה בבעלים הח לרבי שמעון יד'ן אין אהרן ובניו מתספרין בו ולמה לי קרא לרבות שעירי עבודת כוכבים לממיכה: דאי מקרא. מן החי הוה אמינא זבחי שלמי לבור טעונים נמי סמיכה מקל וחומר כדתנן בפרק כל המנחות (לשיל דף פב:) ומה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין מעופה חיין ושחטין טעונין מעוכה ובחי שלמי לבור שעינים נמי קאתר חי טעון סמיכה באהרן ואל שלמי לבור מעונין מעוכה בלבור להכי אילטריך הילכחא דב' סמיכות בלבור ותו לא: לא ידעינן הי נינסו. אותן ב" סמיכות הילבחא דב' ממיכות לבור להכי אילטריך הילכחא דב' ממיכות בלבור להכי אילטריך הילכחא דב' ממיכות למי דומי שלמי לבור אי דעבודת כוכבים קמ"ל ב"ן אידך קרא השעיר לבות שעירי עבודת כוכבים דומיא לשעיר נשיל לאפוקי זבחי שלמי עבודת כוכבים באהרן הוא להכי אילטריך החי למימר דחי שעון סמיכה באבעיר ה"א סמיכת שעירי עבודת כוכבים במונין ממיכה ואי למימר היש ממיכות בלבור מולא קסבר שעירי עבודת כוכבים בענוין ממיכה בארך אלא קסבר שעירי עבודת כוכבים במונים וכבים לאו משום לשלה ממיכות בלבור ממיכות בלבור לאל בוקובר שלהי במונין במיכה במהר היש באורי בישרו ביובר של אחום ביובר של היותר בלי לאו משום בעורן מיולה בלבור לאול בוקונים ביובר של אונה ביובר בולים מתיכות בלבור ממיכות בלבור מחום בלבור מחים במונה ביובר של אומר ביובר של אונה ביובר של היותר ביובר 🍱 כאלו פר העלם דבר של לבור ושעיר המשתלח ולעולם כ' סמיכות בעינן בלבור בנעלים עלתן ולא בכהנים דהיינו פר העלם דבר ושעירי עבודת

רש"י בת"י

אינטריך קרא. נ״ק, י) ע״א,

כ) ויהרא טו. ל) לעיל נו.. מ) זבחים כ) ייקירוטו, ל) לעיל לי., מ) ויקרה מו, ג) אחרי פרשה ה, מ) ויקרה ל.
 ד, ע) שבועות ב., פ) [חולי צ"ל מנועות ב., ג) [עעיל סב:, מתכפרים], ג) (עעיל סב:, ק) [ברש"י כת"י],

כו'. נ"ק, ה) נ"ל דשמיע. נ"ק,

ק) נ"א הוי כשעיר המשתלת

ממיכה בבעלים לא אלטריך, ע) לא

ם"ש], 1) ל"ל דגמר. ל"ק,

תורה אור השלם ו. וסמר ידו על ראש השעיר ו. וְטְמַן יְוֹו בֵּעְרוֹ בִּמְלוֹם אֲשֶׁר וְשְׁחַט אָת הָעלְה לִפּנֵי יְיָ יִשְׁחַט אֶת הָעלְה לִפּנֵי יִיְ ישָׁחָט אָת הָעלָה לְפּנֵי הַיְשְׁחָט 1. וְסְמֵךְ יְדוֹ עַל ראש קֶרְבּנוּ 1. וְסְמֵךְ יְדוֹ עַל ראש קֶרְבּנוּ וְשְׁחָטוֹ פְּתַח אֹהָל מוֹצְר וְוְרְקּּ בְּנֵי אַהַרֹן הַכֹּהְנִים את הַדְּם עַל הַמַּוְבָּח סְבִיב: ווּקרא ג ב עַל הַמַּוְבָּח סְבִיב: ווּקרא ג ב

הגהות הב"ח

(מ) גמ' שלש מלות ויהו זבחי שלמי לבור כל"ל ותיבות ליתי בקל (ד) ד"ח גירסא וכו' רגיל לומו שמעון כל"ל ותיבות כ"ש נמחק: . (כ) ד"ה סימנא וכו' דמה וכו (פ) היים ממעון וכוי לפנים ולרי שמעון וכוי לפנים ומשבי לא ס"ד כל"ל והד"א:
(ו) ד"ה ולרבינא וכוי לר' שמעון.
כ"ב אליביה דרבינא וק"ל:

וסמך ידו על ראש השעיר. בשעיר נשיא כתיב והוה ליה למכתב על ראשו (זבחים לתכתב על לחשון, שהקריבו מח:). שעיר נחשון, שהקריבו הנשילים שעירי חטלות בחנוכת הנשילים שעירי חטלות בחנוכת המשח, ולהכי נקט נחשון המוצח, ולהכי נקט מחשון העיר והו) שעירי דהוא המשוק (עיעי רוה) שעירי הנוכח המשוק (עיעי רוה) בשני העוכל הבות משל (עברוים לסמיבה. משור דעברים לסמיבה במם" מומות מהחי המשולת, דכתיב וסמך להתו של השור המשולת, דכתיב וסמך להם של ידיו על רוש המחיבות המו המחיבות המו החומה אוווי המולח של החומה אוווי המחיבות המו המחיבות המונח אוווי המחיבות המונח אוווי המחיבות המונח אווויי המחיבות המונח אוווייים המחיבות המונח אוווייים המחיבות המונח אוווייים המחיבות המונח המחיבות המונח אוווייים המחיבות המונח אווויייים המחיבות המונח אווויייים המחיבות המחיבו השעיר החי (ויקרא טז) החי טעון סמיכה ואין שעירי עכו"ס טעוניו סמיכה. ור"ש דריש החי טעון סמיכה באהרן ואין שעיר טעון סמיכה באהרן ואין שעיר עכו"ס טעון סמיכה באהרן אלא בזקני העדה ומרבי ליה מהכא (שם).

שימה מקובצת

לא הכי קתני הפר: כ) נפקא ליה: גו תיבת למימרא נמחק: ד) זבחי שלמי צבור א) איצטריו הלכתא ואי כוי והשאר נמחק:

מ) ניהו אות ני נמחק ס"א היינו:

ו) והאמר רי שמעון: ו) סמיכה
באהרן אלא חיבת ביה נמחק:

מ) מהחי כדקאמרינא: ע) לא
צריך היה: י) שהתא לשונו:

(d) זהא דגמיר: יכ) בבעלים לא
איצטריך: 'ע) לך הא תנן:

(e) שמעור משונו היה וון

(חשמור משונו היה וון

(חשמור משונו העור בשונו (חשמור משונו היה) יד) שמעון סמיכה בעינן: (מו) קמ"ל קרא דהשעיר: מו) סמיכה ופר העלם דבר כו׳ י. ושעיר המשתלח דכתיב בהו סמיכה בפירוש:

א) נראה דחסר כאן ול"ל שלמי לבור יהיו טעונין סמיכה מק"ו כו' אילטריך הילכמא